

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8XCdo/7/2016
Identifikačné číslo spisu:	1212225068
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1212225068.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 17 C 198/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. septembra 2015 sp.zn. 9 Co 5/2015, 9 Co 6/2015, 9 Co 7/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II uznesením z 10. októbra 2013, č.k. 17 C 198/2012-58 žiadosti žalobkyne o vrátenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti nevyhovel.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo 14. októbra 2014, č.k. 17C 198/2012-98 návrh žalobkyne na prerušenie konania a žalobu, ktorou sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zamietol. V odôvodnení poukázal na to, že prejudiciálnu otázku súd môže vyriešiť aj sám s poukazom na § 35 ods. 2 O.s.p., z tohto dôvodu preto nie je dôvod na navrhovaný postup žalobkyňou podľa 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Vo veci samej uviedol, že žalobkyňa nepreukázala naplnenie súčasne troch kumulatívnych podmienok (1. Nesprávny úradný postu orgánu štátu, 2. Vznik škody, 3. Príčinná súvislosť medzi nimi), potrebných pre naplnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V exekučnom konaní pod sp.zn. 57 Er 861/2012 súd síce nevydal poverenie súdnemu exekútorovi v 15 dňovej zákonnej lehote ako vyžaduje ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, avšak žalobkyňa nepreukázala vznik škody, pričom ňou predložené paušálne administratívne výdavky nie sú skutočnou škodou, len tvrdením. Nemajetkovú ujmu žalobkyňa nepreukázala a súd nemohol skúmať porušenie ústavného práva na prerokovanie bez zbytočných

prieťahov, nakoľko takéto konanie patrí do výlučnej právomoci ústavného súdu. Príčinnú súvislosť medzi uvedeným postupom nepreukázal a ani to, že by jej tvrdené náklady nevznikli.

Okresný súd Bratislava II uznesením z 1. decembra 2014, č.k. 17 C 198/2012-125 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur, pričom o výške poplatku rozhodol podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne rozsudkom napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z 10. októbra 2013, č.k. 17 C 198/2012-58 a uznesenie súdu prvého stupňa z 1. decembra 2014, č.k. 17 C 198/2012-125 potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa a s napadnutými uzneseniami podľa § 219 ods. 2 O.s.p., kde konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre priznanie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Súd prvého stupňa rozhodol tiež vecne správne, keď žiadosti žalobkyne o vrátenie súdneho poplatku za námietku zaujatosti nevyhovел, nakoľko pre nevylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava II z prejednávania a rozhodovania veci nebola dôvodná. Okrem iného sa stotožnil sa so záverom prvostupňového súdu, ktorý o poplatkovej povinnosti rozhodol správne, jasne a zrozumiteľne v uznesení, ktorým uložil zaplatiť žalobkyni súdny poplatok za odvolanie a tiež uviedol ustanovenia, ktorými sa pri svojom rozhodovaní riadil.

Rozsudok odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa z 1. decembra 2014, č.k. 17 C 198/2012-125 napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je „absolútne“ prekvapivé, lebo popiera doterajšiu konštantnú judikaturu, žalobkyni bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková povinnosť za odvolanie a tým jej bol spôsobený zásah do jej ústavného práva na súdnu ochranu, ktorý bližšie v dovolaní rozviedla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 284/2014, 5 Cdo 294/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 279/2014, 8 Cdo 305/2014, 8 Cdo 220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.